

Forbindelse i en større Række, i hvilken det rigtige Forhold af sig selv kommer frem. Jeg skal bemærke, at Alt, hvad der er sagt om Kjøbstæderne, jo aldeles ikke rammer nærværende Forslag, thi den Fordeling af Skatten mellem Kjøbstæderne, som det ærede Medlem paabe- raabte sig, er jo skeet efter en ganske anden Grundregel end den, der nu opstilles. Ja, det nytter ikke, at det ærede Medlem ryster paa Hovedet, naar man fremsører, hvad der er sandt. Efter Loven af 21de Marts 1864 skulde den Andeel, der faldt paa Kjøbstæderne, deles i en Trediedeel efter Folkemængden, en Trediedeel efter Assuranceværdierne og en Trediedeel efter Kjøbstædernes Indtægter, medens man nu har foreslaaet, at den sidste Trediedeel skulde fordeles efter Indenrigsministerens Skøn, hvad den ærede næstsidste Taler jo saa meget har beroliget sig ved. Det kan ikke nytte, at han anfører Exempler, som ere hentede fra en Lov, som man i dette Punkt er fravegen.

Jeg skal imidlertid, som sagt, ikke nærmere gaae ind paa denne Beviisførelse, som jeg nok troer kan blænde Enkelt, der allerede ere indtagne for den ærede Talers Anskuelse, eller rettere sagt imod den anden Anskuelse, men som man, naar man grundigt gennemgaaer, hvad der er sagt, især naar man har det liggende trykt for sig, vil kunne see, hvor aldeles uholdbart og løst det i det Hele er. Jeg skal derimod holde mig til selve Skatteprincippet, og jeg er da overbevist om, at der ikke gives et eneste Skatteprincip i Verden, som ikke i sin Udførelse kan paavises at være undergivet enkelte Mangler, og i enkelte Tilfælde saa at sige uopvendiggjør en Undtagelse fra den Regel, man har valgt. Det Første, som de Herrer altid raabe paa, er, at der ikke kan være noget saa Rigtigt som Procentsystemet, thi Hovedsagen maa det dog være, at man tager en eensartet Procent af alle Indtægter. Ja, der som man kunde faae alle Indtægter frem, saa var det en anden Sag; men naar jeg tager en eensartet Procent af Indtægter, der i forskjellige Grad komme frem, saa er det det Selvsamme, som om jeg tager en ueensartet Procent af den virkelige Indtægt. Lad os f. Ex. tage 10 Mennesker paa den ene Side og 10

Mennesker paa den anden Side, som have til sammen den samme Indtægt. Lykkes det da de 10 paa den ene Side at angive deres Indtægter, som burde have været angivne til 10,000 Rd., til 8,000 Rd., og de andre derimod ikke kunne skjule de 10,000 Rd., som de virkelig have, saa kunne vi ikke sige, at de rammes eens, fordi der paalægges dem Alle 1 pCt.; thi den ene rammes med 1 pCt. af 1,000 Rd., medens den anden rammes med 1 pCt. af 800 Rd. Det er aldeles vist, at den paapegede eensartede Procent faaer kun den rigtige Betydning, naar al Indtægt paa samme Maade og i samme Grad kan bringes frem, men det er det, jeg tillader mig at betvivle i allerhøieste Grad vil skee; det er det, som Indkomstskattens hele Historie lærer, aldrig kan skee. See vi hen til den engelske Indkomstskat, der nu igjen er 25 Aar gammel, idet den paany blev indført i 1842, saa vide vi, at den er en Sammensætning af flere forskjellige Maader at ramme Indtægt og Formue paa. Men hvad klager man især over? Det er derover, at den Enkeltes Indtægt, som man vil ramme som Heelhed — og det er jo ogsaa det, som vi tilsigte at gjøre hos os — kun meget ufuldkomment kommer frem, medens al rigtig Indtægt efter de tre første Scheduler, hvor Bestatningen snarere henvender sig til Indtægtskilden end til Indtægten, langt lettere fremdrager den Indtægt, som skulde have af Handels og Fabriker, som siden 1842 har taget et saa colossalt Opsving, er netop forbleven saa godt som stationair eller har i alt Fald forholdsvis bragt Lidet ind, fordi Enhver her søger at forfølge sin Indtægt og at kaste Byrden over paa sin Nabo, som det ikke kan lykkes saa godt at skjule sin Indtægt. Jeg er langt fra at ville forsvare Loven af 1864 baade med Hensyn til dens Complication, idet den nemlig tillige skulde være en Harikornsskat, og med Hensyn til alle dens Enkeltheder, der have betinget Maaden, hvorpaa den har virket, og jeg er langt fra at ville mene, at den kan siges at have været aldeles retfærdig og at have ramt Alle aldeles lige; jeg har selv i Udvalget paavist enkelte Urigtigheder og mislige Resultater, hvortil man er kommen; men, mine Herrer, troe De, at De ved Deres